



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Erphonis, Mimigardefordensis Avt Mimmigernefordensis Nvnc Monasteriensis Episcopi, In Ordine & Nvmero Septimi Decimi

Boichorst, Albert

Monasteri[i] Westphaliae, 1649

Capvt III. De infantiâ, iuuenili aetate, & educatione S. Erphonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13197

non conuerterit, vel ob pensionem non solutam possit iure sibi locato priuari, nisi in gratiam Domini emendauerit, unde predicta bona, sunt bona & dos ipsius Ecclesie & Collegij, non Præpositi, licet eorundem administratio & cura spectet ad Præpositum Ecclesie, tanquam Oeconomum & dispensatorem. Sextò, quod si ex dictis bonis aliqua vasare contigerit, per mortem alicuius possessoris, Præpositus pro tempore, vnâ cum suo Capitulo, soleat & consueuerit eadem cum omnibus iuribus & pertinentijs suis, nec non oneribus, alteri personæ idonea concedere, conferre & pro libitu suo providere: sed vti sunt diuersæ Ecclesiarum consuetudines & obseruationes, ita etiam per hæc à me scripta, nemini in iure suo præiudicatum esse velim.

3. Leguntur autem in vertice dicti lapidis sepulchralis, sequentia.

Friderico Primo Mimigardfordensis, nunc Monasteriensis, Ecclesie XVI Præfuli dignissimo, ex Illustri Marchionum Misnensium familiâ, huius Collegij Fundatori, quod hanc ædem circa Annum salutis M. L. Deo Optimo Maximo ac S. Mauritio Patrono primus erexit, sui que funeris sepulturæ deuouit, memoriæ sempiternæ ergo positum, 1576.

Ego quidem hæc lapidi sepulchrali à pijs & deuotis Antecessoribus insculpta, prout etiam quondam Scholastici Tegederi scripta (cuius librum Kleinsorgius, eundem huius foundationis constituens annum, secutus videtur in Chronico suo Ecclesiastico VVestphal. manuscripto) carpere nolim. Interim veritatis ab alijs indaganda causâ, modestè & amicè admonere debeo; quoad Annum fortè errorem aliquem irrepsisse, eo quod Anno 1063. Fridericus Fundator, nondum Episcopus Monasteriensis aut Mimigardfordensis extiterit, sed Henrici Imperatoris illo adhuc Anno Cancellarium egerit, vti tradit loco supra allegato D. Bernardus à Mallinckroth Decanus. Quod si itaq; coniecturis rem agere liceret, dicerem Ecclesiam S. Mauritij, Anno 1070. aut circiter fundatam ac adificatam; errorem verò hunc, post introductum apud nos, per cifras signandi numeros morem, inde causatum esse, quod in vetustissimis quibusdam scripturis, sculpturis & picturis numerum Septimum, ita signatum inuenias, vt alium quam quintum esse, vix aut ne vix quidem colligere queas; Interim & hic lectorem monere debeo, clarum & confessum esse, necdum ducentos effluxisse annos, ex quo barbaricus iste per cifras signandi numeros mos, ab Arabibus ad Christianos Europaos propagatus fuit.

CAPVT TERTIVM.

De infantia, iuuenili ætate, & educatione S. ERPHONIS.

PORRò de infantia ac iuuenili ætate huius Sancti, nec in manuscriptis, nec impressis Codicibus quicquam inuenio; ipsum autem in omni scientiarum & virtu-

D

virtu-

virtutum genere, procul dubio, curâ & sollicitudine pij Antecessoris & Cognati sui ab infantia instructum, & educatum fuisse, ac in Spiritualibus, deuotis, piisque exercitiis tempus transegisse iuuenile, eius postmodum subsequuta virilis ætas & præclara Episcopalis ac Pastoralis Officij, sollicitudinisque, nec non deuotionis, pietatis, liberalitatis & humilitatis nobis relicta monumenta ac documenta manifestè euincunt, vt exinde qualis eius iuuenilis ætas fuerit, quiuis facillimè colligere queat, Nam, vt inquit Poëta,

Quo semel est imbuta recens seruaabit odorem,

Testa diu.

Cùm igitur in iuuenili ætate literis apprimè imbutus, accedentibus virtutum Christianarum continuis exercitiis, sanctitatis prima iecisset fundamenta, iamque ad Ecclesiastici regiminis & Pastoralis sollicitudinis gubernacula capeffenda, aptus esse videretur, in familiam cognati sui Friderici Episcopi receptus fuit, in quâ ipsum non exiguæ fuisse auctoritatis, è Diplomate eius primo, de quo inferius, manifestè colligitur, *ibi me rogante & impetrante.*

Quemadmodum itaque de Christo Salvatore nostro in templo inter Doctores à parentibus inuento, inquit Euangelista Lucas, *descendit cum eis in Nazareth, & erat subditus illis,* atque his duobus verbis totam Christi Adolescentiam & iuuentutem perstringit, & postea tam ipse Lucas, quam alij Euangelistæ, de eius vitâ vsque ad Annum ætatis trigesimum planè tacent, *Spondan. ad Annum Christi 12. num 2.* Postmodum verò magnalia Dei loquentes in aperta prorumpunt, Christi que vitam signis ac prodigiis magnis referatissimam, vniuerso terrarum Orbi, tubarum ad instar fortium, fortiter intonant; ita & in Sancto nostro simile quid contigisse, non immeritò statuere ausim; quamuis enim incuriosa verustas, de eius adolescentia & iuuentute nobis nihil certi, præter superius commemorata, reliquerit, attamen post ipsius sufficientem, pro Episcopalis curæ regimine qualificationem, & post assumptum canonicè & laudabiliter Pastorale Officium, omnes historiæ, omnia scripta, documenta & Diplomata omnia de Sancti nostri pietate, deuotione, humilitate, liberalitate, ac sanctâ eius in terris conuersatione & vitâ, in aperta erumpunt, ac palam & manifestè in veritatis ac rei gestæ memoriâ loquuntur.

CAPVT